

اصول و مبانی برنامه ریزی محیط زیست و فضای سبز در طراحی شهری

مصطفی باقلائی^۱، جعفر جهان پور^۲

^۱کارشناسی ارشد عمران-مهندسی و مدیریت ساخت دانشگاه علوم تحقیقات تهران ilam.omran@gmail.com

^۲کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه بروجرد، jafar.jahanpoor@gmail.com

چکیده:

فضای سبز به عنوان جزئی از نظام کالبدی شهر که انسان همواره با آن در تماس بوده و هدف از طراحی آن در حقیقت توجه به نیازهای انسانی و فرهنگی جامعه و نیز جستجوی عوامل ضروری در ایجاد فضای سبز مناسب شهری است. بنابراین، در نظر گرفتن ضوابط و معیارهای زیست محیطی ندرست فضاهای سبز شهری در نهایت، به ایجاد ناهنجاریهای اجتماعی، منجر خواهد شد که لازم است در برنامه ریزی و عمران شهری و احداث فضاهای سبز رعایت ملاکها و استانداردهای لازم برای مکان یابی آنها مدنظر قرار گیرد این نوشتار قصد دارد به بررسی دقیق این مسئله بپردازد. روند فزاینده شهرنشینی و متعاقباً مهاجرت به شهرها باعث افت کیفیت محیط زیست شهرها و افت شدید بنیانهای اکولوژیکی شده است. در صورت عدم اقدام کارا به منظور بهبود فرآیندهای اکولوژیکی و ادامه روند استفاده از سوخت های فسیلی، فعالیت های ناپایدار بشر منجر به تغییرات آب و هوایی و چالش های عظیم انرژی می شود. لزوم پرداختن به بعد جدیدی از توسعه تحت عنوان بعد زیست محیطی با هدف مدیریت و نگهداری منابع طبیعی و جهت دهی به تحولات و ساختارهای رشد و فناوری و تأمین نیازها و رضایت مندی همه نسل ها، بیش از پیش احساس می شود. تغییر از حالت بهره بردارانه از طبیعت به تعادل میان اکوسیستم انسانی و اکوسیستم طبیعی، از اهداف توسعه زیست محیطی می باشد.

کلمات کلیدی: شهرنشینی، فرآیندهای اکولوژیکی، توسعه ی پایدار، اکوسیستم طبیعی